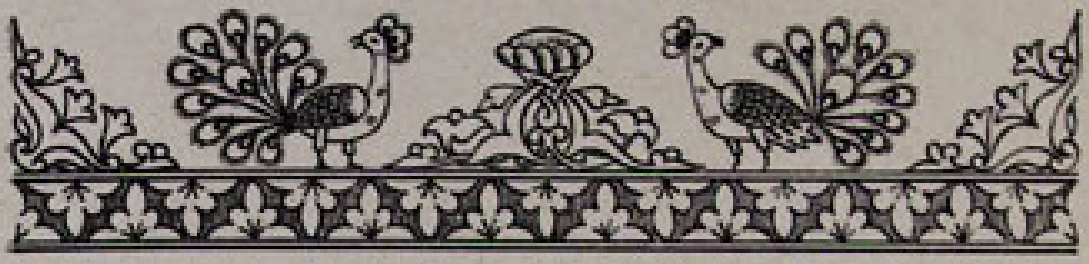

125. ՕՁՈՂԸ ՆԱՆ ՍԻՐԱԿԱՆԸ ԹԱԿ ԸՆ ՕՏՈՒՄ

Մին մարթ ա ինձում, մին էլ մին կնիգյ։ Էտ կնիգյը սիրական ա ինձում պըհնիլիս։ Մարթն էլ ճըղասպան ար, քըշեր-ցիրեկ ճըղացումն ար կենում։ Մին օր մին դիբՀՀրՀՀիգյՀՀն վախտ տահանց տունավը մին ՀՀզՀՀղ ար անց կենում։ Տա տըեսնում ա, վըեր մին կնիգյ ճիլլը-ճելլի նի յա մենում, տՀՀս կյամ, Հինչ վըեր ղունըխլեղու պադրաստություն ար տըեսնում։ Էտ ՀՀզՀՀղը Թա՝ քուլրիկ, մրթեն ըմ ինգյալ, քյինալի տըեղ չանըեմ, ինձ ղունաղ չ՞ըս պահել։ Էտ կնիգյը Թա՝ մարթըս տանը չի, կարել չըմ։

ՀՀզՀՀղը քյինամ ա մին ղրաղ տըեղ կըլոռ անում, նշում Թա տըեսնա էտ կնիգյը է՞լ Հինչ ա անում։ Նշում ա, տըեսնում կնիգյը ճուռիգյը եր կալած քյինամ ա վըեր կյինի պիրի։ Էտ ՀՀզՀՀղը սուսուփուս եր ա կենում քյինամ պիցիրանում տահանց տոն, մաշի ուԹաղավը նի մենում մին օրիշ օԹաղ, ըտըեղ մին կախ տուված խընեցն յա ինձում Հարած, Թանը վըեր ըծելու, տակըեն էլ Թուրուն։ Տա նի յա մենում պատին կոխկըեն տիրած տախտըեն տակը։ Վըեր մըԹնում ա, էտ կնգանը սիրականն էլ ա կյամ նի մենում էտ օԹաղը։ Մին խիլլա վըեր կենում ըն, էտ կնգանը մարթը ճըղացան կյամ ա, նըստում ա, վըեր Հաց օտըն։ Կնիգյը տես-տենը տինձում ա ըռաչին, մարթն էլ նշում ա, տըեսնում շատը կոխկն օ-

թաղն ա տանում։ Սիրա՛կանն էլ հինչու վըեր քյինա՛մ ա առաչը, էն մըթնումը լոխ թըեփռում ա, öղöղն էլ տախտըեն տական ծըեռ-քը մըեկնում ա, սիրըկանըեն նըհետ օտում։

Սիրա՛կանը սö՛րթա՛ն կըլօ՛խ չի ինգյա՛մ, մին վախտ էլ տըեն-նում ա բօըչկին տեն-տենը ճեղփ յա կըլխում։ Լա՛վ եչում ա, տըեսնում մըթնումը տախտըեն տական մին ծըեռք բիղի բատօլը պիցըրա՛նե՛մ ա։ Լաղ ա անում յիրա՛ պըրծընում, էտ ծըեռքան պըենդ փըռնում, öղöղը թա՝ խըեւունք կաց, թա չէ, հարայ ըմ տըլական, ամմըեն հինչ ասըեմ։ Սիրականը թա՝ դե լա՛վ, ղա՛լա՛թ ըմ ըրալ, մին չինինքյ, էրկու ինինքյ։ Տահանք բիրա՛ղի օտում ըն խըմում, թըեխմիշ ինօ՛ւմ, կոխկըե ուխթաղումն էլ մըըթըեկըենեգյ շուըըըննեն հանում ըն, նի մըննում տըղըըննեն, վըեր քօն ինին։

Սիրա՛կաննե ան öղöղը վըեր շատ օտում ըն, սիրա՛կանը թա՝ պա ես ծըըըվացալ ըմ, հինչ ա՞նենքյ։ Օղöղը թա՝ հանե, խըննեցումը թան կա, ես խըննեցան պահեմ, բօըեխը կուլխուվըեր անըեմ, տու կյիակըտ տակըեն պահե, խըմե։

Öղöղը վըեր խըննեցուն բօըեխը կուլխուվըեր ա անում, հենց լի՛հա նոր վըեր տըռնալիս վախտը խըննեցեն ծըեռքան տö՛ւս ա պըրծընում, ինգյա՛մ թուռունը։ Կոխկըե ուխթաղումը մարթը թա՝ ա կննեգյ, էս հինչ սա՞ս ա, կննեգյը թա՝ կատուն կինի։ Մարթը թա՝ կատուն թուռնեն թըշշոցըեն նըհետ հինչ պեն օ՞նե։ Համ ասում ա, համ եր կենում մին փադ յոր օնում, քյինա՛մ սիրըկանըեն մըսեն ինö՛ւմ էնքան վըեր թակում, վըեր լափ ըսպընելու քըցö՛ւմ ա։ Էտ öղöղն էլ վաղ ա տամ պիցըրա՛նե՛մ հերթը, էչին փալանը ընդըե-ղան մոտե տիրա՛ծ ա ինö՛ւմ, կըլխըեն տինö՛ւմ, տահանց յիրա՛ թումփալի վըեր քըցö՛ւմ, վըեր շըղվըցնե, ինքյը փախճի։ Փալանը վըեր օղում ա վըեր քըցի, փըլանըեն քըմակեն ղուշխունն ինգյա՛մ ա տրա պոկը, նըհետը թումփալի վըեր ա ինգյա՛մ, տահանց յի-ըըններեն ինգյա՛մ։ Էտ մարթը սիրըկաննե պեց ա թօղում մինգյել տրան թակում, շընըպանե անում։ Տըրան էլ պըրծնում ա, մին-գյել կնգանը ըսկըսում տուռութակ անըելը։ Իըըքանին էնքան թա-կում ա, վըեր վըսկուռնեն ա՛լեր ա անում, թօղում տըեղ վըեր տըե-ռած, ինքյը քյինա՛մ ճեղացը։